

Η εορτή του Αγίου Αμφιλοχίου στον Μητροπολιτικό Ναό Καρδίτσας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, την Κυριακή 23 Νοεμβρίου, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσας.

Κατ' αυτή την ημέρα, ιερά μνήμη του Αγίου Αμφιλοχίου επισκόπου Ικονίου, άγει την ονοματική του εορτή ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Αμφιλόχιος Παπανδρέου, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς μας Μητροπόλεως.

Ακολουθώντας, προέστη της επισήμου Δοξολογίας επί τη επετείω της Εθνικής Αντιστάσεως.

Με αφορμή την Ευαγγελική περικοπή της ημέρας, ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε μία βαθιά πνευματική διδασκαλία, τονίζοντας ότι ο Κύριος μας δίδει σήμερα μία άλλη διάσταση της ζωής μέσα από τον λόγο Του. Ένας άνδρας πλησίασε τον Χριστό την ώρα που δίδασκε και Τον παρακάλεσε να μεσολαβήσει για να μοιραστεί η περιουσία με τον αδελφό του. Όμως, όπως σημείωσε ο Σεβασμιώτατος, αυτός ο άνθρωπος είχε στο μυαλό του άλλα πράγματα και προσπαθούσε να εκμεταλλευτεί την παρουσία του Κυρίου για να αποκομίσει οφέλη.

Επισήμανε ακόμη ότι σύμφωνα με το εθιμικό δίκαιο του Ιουδαϊσμού, η διανομή της περιουσίας όσο ζούσε ο πατέρας αποτελούσε αμφισβήτηση της παρουσίας του, αφού η οικογένεια είχε πατριαρχικό χαρακτήρα. Ο Χριστός απαντά «τις με κατέστησε» και δεν πραγματώνεται ο σκοπός του ανθρώπου εκείνου. Τότε, βλέποντας ο καρδιογνώστης Κύριος τι έκρυβε μέσα του, ακολουθεί η διδασκαλία της παραβολής του άφρονος πλουσίου.

Ο Σεβασμιώτατος περιέγραψε τον πλούσιο της παραβολής, ο οποίος είχε πολλά και ολοένα αυξάνονταν. Ο αγώνας και η μέριμνά του ήταν πώς θα διατηρήσει όσα είχε, πώς θα τα φυλάξει και πώς θα τα στεγάσει. Μέσα στη στεναχώρια και την αγωνία του, που δεν τον άφηναν να κοιμηθεί, βρίσκει τη λύση. Θα γκρεμίσει τις αποθήκες του και θα χτίσει μεγαλύτερες για να βάλει εκεί τα υπάρχοντά του, τα γεννήματά του, όλο το βίός του. Ολόκληρη η ζωή και οι νύχτες του περιστρέφονταν γύρω από τη διαχείριση των υλικών αγαθών.

Όμως, όπως τόνισε, ξεχνούσε την παρουσία του Θεού, ξεχνούσε την παρουσία των ανθρώπων και ξεχνούσε την παρουσία του ίδιου του εαυτού του, ως προσώπου μέσα στη Βασιλεία του Θεού. Έτσι ο Κύριος του λέγει «άφρον, άμυαλε και ασύνετε άνθρωπε, αυτή τη νύχτα την ψυχή σου απαιτούνσιν από σένα». Ίσως οι καρποί σου να μείνουν χρόνια στις αποθήκες, όμως εσύ θα φύγεις από αυτή τη ζωή. Και όλα όσα ετοίμασες τι θα γίνουν και σε ποιον θα ανήκουν.

Ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους πιστούς να σκεφτούν την αμετροέπεια του ανθρώπου και την προσκόλληση στο «εγώ». Στην Ευαγγελική περικοπή ο πλούσιος λέγει «τα γεννήματά μου, τις αποθήκες μου, τα δικά μου». **Όμως στη Βασιλεία του Θεού δεν υπάρχει το «μου». Υπάρχει το «μας». Δεν υπάρχει το «εγώ». Υπάρχει το «εμείς».** Η παρουσία όλων των ανθρώπων μέσα στη ζωή με αρχηγό τον Κύριο.

Μέσα στη διδασκαλία του Χριστού, όπως είπε ο Σεβασμιώτατος, αναδεικνυόμαστε συχνά άφρονες, άμυαλοι και ασύνετοι στη σχέση μας με τον Θεό. Εκείνος μας εξασφαλίζει τα πάντα. Τι Του ζητήσαμε και δεν μας το έδωσε. Πόσα μας προσφέρει χωρίς καν να τα ζητήσουμε. Είμαστε όμως ώριμοι και δόκιμοι πνευματικά να διαχειριστούμε πολλά. Και δεν εννοούμε διαχείριση με χρηματιστηριακή λογική, αλλά τη δυνατότητα να δημιουργούμε προϋποθέσεις ώστε όσα έχουμε να ωφελούν και εμάς και τους άλλους. Όχι μόνο εμάς, αλλά και τους άλλους.

Αναδεικνυόμαστε επίσης άπιστοι, γιατί δεν πιστεύουμε στην πρόνοια του Θεού. Και άφρονες και άμυαλοι στη σχέση μας με τους άλλους ανθρώπους, διότι υπάρχουν πολλοί αδελφοί που έχουν ανάγκη και μπορούμε να τους στηρίξουμε χωρίς να στερηθούμε. Αυτό είναι τρόπος ευημερίας και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Παράλληλα, γινόμαστε άφρονες και έναντι του εαυτού μας. Του φορτώνουμε πάρα πολλά, του αναθέτουμε στη σκέψη και στην καρδιά να διαχειριστεί πράγματα που χαλούν την καθημερινότητά του και τη γαλήνη του. Γι' αυτό χρειάζεται κοινοτική παρουσία, συμπαράσταση ανθρώπου.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι **με μία ωραία διδασκαλία και μία παραβολή ο Χριστός υπενθυμίζει τη σχέση που ο άνθρωπος οφείλει να οικοδομεί με τον Θεό, με τους άλλους και με τον εαυτό του.** Και καταλήγει ο Κύριος λέγοντας «μη θησαυρίσετε, αλλά πλουτίσετε εις τον ουρανό». Ο Θεός μας χάρισε πλούτο ανερμήνευτο. Πλούτο στις καρδιές μας, στη ζωή μας, στην οικογένειά μας, στην Εκκλησία μας. Μας πλουτίζει με τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, με τη θεογνωσία, με τις αρετές.

Ο Σεπτός Ποιμενάρχης συνέχισε αναφερόμενος στους Αγίους της ημέρας. Σήμερα ο Θεός μας πλούτισε με δύο εξέχοντες Πατέρες. Με τον Άγιο Αμφιλόχιο Επίσκοπο Ικονίου, έναν από τους τέσσερις Καππαδόκες Πατέρες που έλαβε μέρος στη Β' Οικουμενική Σύνοδο κατά των πνευματομάχων. Και με τον Άγιο Γρηγόριο Επίσκοπο Ακραγαντίων, του 7ου αιώνα, του οποίου η Αγία Κάρα φυλάσσεται στην Αγία Τριάδα Δαφνοσπηλιάς και τελέσθηκε εκεί ακολουθία την προηγούμενη.

Αυτός είναι ο πραγματικός πλούτος, τόνισε. Ο Θεός μας πλουτίζει με τους Αγίους Του και εκείνοι, από τη χάρη του Θεού, μας αφήνουν κληρονομιά, παρακαταθήκη και διαθήκη σχέσεως αιωνίου με τον Θεό.

Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε όλους να προσευχηθούν για τον Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελο π. Αμφιλόχιο Παπανδρέου, ο οποίος άγει τα ονομαστήριά του. Ευχήθηκε ο Θεός να τον αναδεικνύει γνήσιο πατέρα και

διδάσκαλο της Εκκλησίας, επώνυμο του Αγίου Αμφιλοχίου που υπήρξε δυνατός Άγιος, λόγιος, αγωνιστής κατά των αιρετικών και με σπουδαίο φρόνημα, που υπήρξε ο πρώτος που άψπει το διάταγμα κατά των

μένα σε όλους. Οι Άγιοι να

